

1. NAP

Álmosan integettünk a buszból a szülőknek, de azért az ablaküvegen átsejlett az aggodásuk és a megkönnyebbülésük is.

Két pihenő után megérkeztünk a határra, ahol csak átsuhantunk és ismeretlen feliratok közt találtuk magunkat. Ez itt más, ez itt Románia.

Az első állomásunk Arad volt. Itt találkoztunk az idegenvezetőnkkel. Közös vélemény, akár gyerek akár pedagógus, hogy fantasztikus vezetőt és társat kaptunk erre az öt napra.

Aradon megnéztük a Szabadság szobrot

(kicsit nehezen jött elő a tudás, hogy:

miért is Arad,

meg, hogy 13, ami 16,

meg, hogy mikor is történt, ...de előkerült...)

Aradot elhagyva elindultunk és dugóból dugóba haladtunk, elégedetlenkedő kérdések közepette. (Miért nem megyünk már? Most mi van? Mikor leszünk ott? ...hát itt nem Komló távlataiban kell gondolkodni.)

Időben megsúsztva, már csak Vajdahunyad kerülhetett szóba. A Vajdahunyadi vár csodálatos. A gyerekek egy részletes ismertető után, szabadon barangolhattak a várban és fedezték fel a kézzelfogható történelmet. (szolgálati közlemény: Zsani néni, szokásos 48 ezer képet csinált szinte mindenről is.)

Fáradtan elcsigázottan értünk a szállásra. Nagyon kellemes meglepetés volt, finom vacsorával és reggelivel. Most tanuljuk az olyan kifejezéseket, mint:

svédasztalos reggeli,

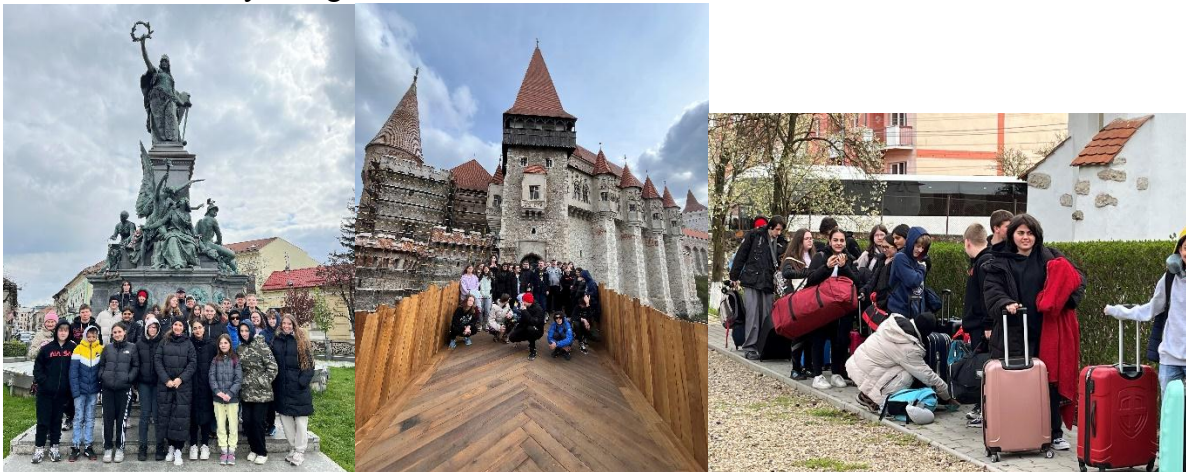
alkalmazkodás,

összepakolni a cuccot,

evés közben nem kell kiabálni stb.

... egyre jobb, egyre nagyobb a hajlandóság... szerintünk, rá se fognak ismerni a féltett kamaszaikra.

2025. 04. 08. Erdélyország

HATÁRTALANUL

2. NAP

A másnap...

...kialvatlan szemek, gyűrött tekintetek, és a keresem önmagamat nézések közepette reggelizünk. Az a bizonyos svédasztalos formátum, tele minden finomsággal. Cuccolás-pakolás, takarítás, guruló bőröndök és már vesszük az irány Nagyszeben felé. Szokatlanul csöndes a busz, sokan az alváshiány-sebeiket nyalogatják.

No de Nagyszeben! Csodálatos száz város németes beütéssel, tiszta és kulturált.

A gyerekek csoportos felfedező városnézése, a térkép alapján megkeresendő híres épületekkel.

Majd „Búcsú a fegyverektől ill. Nagyszebentől és irány Segesvár.

Segesvár:

Macskakövek, emelkedők és már megint emelkedő, korosodó kollégák lassított felvételű mozgása . Érdekes megállapítani, hogy fordított arányosság van az évek száma és a kaptatón elérhető sebesség között. ...bár Niki néni matek-fizikás, nem mertem megkérdezni a miértjét...

Az Óratorony csodarégi és nem mutatja az időt, a kis Dracula itt született, vagy mégsem, Petőfi szobor, de... hát nem a legszebb...

Ja, és a legszörnyűbb dolgot még nem is mondtam!!!

Szinte le sem merem írni, még most is remeg a kezem és a hideg verejték csorog a halántékomon...ha rá gondolok!

Tudja meg mindenki, minden ember fia, ...hogyan nincs McDonald's!!!

A gyerekek szerint:

...HOGY EZEK A SEGESVÁRIAK, HOGY TUDNAK EGYÁLTALÁN ÉLNI???

Segesvár után Székelykeresztúr a következő megálló. A Majoros kúriára mentünk körtéért...jaj, beszélek zöldségeket. Petőfi körtefáját néztük meg és letettünk egy koszorút, hisz itt éjszakázott utoljára a halála előtt és e körtefa árnyékában mondta el az „Egy gondolat bánt engemet” című versét. Nos, míg én önöknek az idegenvezető tollával ékeskedem itt, a való időben elfoglaltuk már a szállásunkat.

Székelyudvarhely 4 **** hotel.

Gyönyörű, szép és hasonló jelzőkkel illelhetnénk, finom étel, egyszóval: mini luxus

Holnap rövid buszozás, de tömény és sűrű program vár ránk, így elrakjuk magunkat pihenni

A világ színes, ...Erdély tarka

2025. 04. 08. Erdélyország

HATÁRTALANUL

3. NAP

Hú-húúúú... még álmosabb arcok, még jobban betakarózva a paplan mély barázdáiba. Nehéz a felkelés, mert aki legény ... az nem legény az ébresztőnél. NASA központban érzi magát az ember, mert Alien-ként néznek ránk, mikor a reggeliről beszélünk, ezen a Föld nevű bolygón. Pedig pazar reggeli, csuda finomságok, és terülj asztalkánk van.

Kicsit bolyongásra sikerült a reggelünk, de megindultunk Parajd-ra. a sóbányába. Röviden: sok a só. Hosszabban: egy busz megrakva zsúfolásig riadt tekintetekkel, 2 percben sűrített hering effektus. Majd lépcsők lefelé, vagy 300, és megérkezünk. Talpunk alatt füttyül a só, hatalmas termek, érdekes játékok, no de mindent vissz a mobiltelefon és az azon unalomig nyomkodott, ezer éve ismert játékok. ...és lépcső fölfelé, az is van vagy pár 100, majd a börtön busz...és végre napfény.

A só után, jött Korond és a vásárlás. Sokan ajándékot kerestek és találtak önöknek (eláruljam?...nem fogom! ...be-be-be...). Sokan Meki-t kerestek, de hát Korond is csak egy „kis Segesvár”. Nemhogy Meki, de még egy Meki-s plakát sincs, ...azt az irgumburgumát.

Kőrispatak felé vettük az utunk és lehorgonyoztunk a szalmakalap múzeumnál. A szalmakalapos tulaj olyan stand up-ot nyomott nekünk, hogy többen összenéztünk és kerestük a menekülő utat. Nem egészen erre számítottunk, idős kontyos nénik helyett, vásári komédiások közé keveredtünk. ...és hogy a szalmakalap ajándék-shopban mit kerestt zacskóban kimért (1kg) alma 7 Lei-ért? ...hát, szalma legyenek, ha ezt értem...

Következő megállj, Énlaka falucska unitárius temploma. Csak páran maradtunk a valóságban, látszott, a többieket elvesztettük, amikor beléptek a templomba, hisz a fáradt, üres tekintetek magukért beszéltek.

Utolsó előtti állomásként megérkeztünk Bözödújfalura a Siratófalhoz. Ez egy, igen, igen kemény történet, amely kellőképpen megrázott minket, felnőtteket, de a gyerekek közül is

páran megértették a szomorúság hangját. Egy nemzeti színű koszorúval adóztunk az vízzel elárasztott falu emlékének. 180 magyar ház és egy templom alszik a víztározó mélyén...

Hazafelé, utolsó állomásként, Farkaslaka településen, leróttuk tiszteletünket Tamási Áron sírjánál.

Majd a szállás, a vacsi és az alvás.

Ha Sékszpiör (Shakespeare) bácsi ismerte volna a mi gyerekeinket, akkor a Hamlet híres mondata ekképp szólna:

...alunni vagy nem alunni, ez itt a kérdés...

A világ színes, ...Erdély tarka

2025. 04. 09. Erdélyország

HATÁRTALANUL

4. NAP

Az ébredés egészen könnyen ment, talán azért, mert mindenki tudta, mire számíthat a csoda-reggelinél.

Indulás a Szelykefürdői „Mini Erdély” parkba. Eleredt az eső, de a program kötelező, így itt tartottuk meg a hétfői elmaradt úszás órát. Csurom vizesen néztük meg a szabadtéri maketteket, amely óriási élményt nyújthatott volna szép napsütésben. Innen átbandukoltunk a székelykapuk ölelésében megbúvó Orbán Balázs sírjához és nemzeti színű koszorúval róttuk le tiszteletünket.

Ázott veréb-csapatként szállt fel ismét a buszra, a társaság.

Majd útközben minden is volt.

Dugó, baleset miatt, azután kezdeti hóesésből szakadó havazásba haladtunk, a tejszínhabra emlékeztető fehér tájakon. Majd belebuszosztunk egy szeles zónába, és legvégül napsütésben értünk Marosvásárhelyre. Nem hiába, röpké 3 óra megmutatta, hogy bolond ez az április.

Írány Marosvásárhely. A gyerekek szerint Marosvásárhely gyönyörű, szépséges és csodálatos, no, nem a szecessziós épületei, vagy a fantasztikus Kultúrpalota miatt, hanem mert van MEKI. Mekinizálódás és a rövid szabadprogram után, tovább haladtunk Kolozsvárra.

Kolozsvár egy mára Budapest feeling-el rendelkező város, sok lakossal, hatalmas közlekedési dugók megszokottak, így csak valóban arra volt időnk, hogy meglátogassuk és tiszteletünket tegyük a híres Mátyás szoborcsoportnál. Aztán irány a szállás.

Torockó egy mesebeli kis település a híres Székelykő lábánál. A szállás, egy diákszállás és igazodva a természeti adottságokhoz, a hegyek ölelésében ...igen, ...faházas.

Faház, ...és nem egy wellness hotel.

Nincsen luxus fürdőszoba, helyette harapni lehet a friss levegőt.

Nincsen tv, de a látvány és a tájkép lenyűgöző és leírhatatlan.

Nincsenek grammra pontosan kimért húsdarabok, de jó kis házi jellegű „Csorba”-leves, pörkölt és tészta, repeta-free opcióval.

Értem én, hogy az a SPA hotel után, még a komlói Béke hotel szobái is csak egy grimaszt érdemelnek, nem hogy egy faház.

A világ színes, ...Erdély tarka

2025. 04. 10. Erdélyország

HATÁRTALANUL

5. NAP

Hát kezdem azzal, hogy a szállásunkat mindenki véleményezte, értelmezte. Egy wellness hotel után a fűj! faházak, fűj! fürdőszobák, fűj! minden lett a beszédtema. Képzeld el kedves szülők, hogy jétek mászkáltak a házak között, és egy komplett medve kolónia brummogott egész éjszaka (ezért nem aludtak reggelig) és rengeteg szörny süvített tova a házak között, sőt még dörömbölt is az ajtókon és utána köddé vált. Innen szeretném érzékelteni a kedves szülőkkel, hogy ezekért a történetekért Andersen és Grimm oda adták volna a fele királyságukat, ha lett volna nekik.

Az utolsó nap inkább az utazásról szólt. Sok kilométer kevés megálló. Reggel szokatlanul csendes volt a busz, szinte ájultan aludt mindenki. Nem is csoda, hisz ez a sok jéti, meg medve elleni harc kimerítette őket.

Az első állomásunk Nagyvárád volt, ahol Ady Endre és a Holnaposok kávéházi szoborkompozícióját csodáltuk meg.

Azután megint km-ek, zöttykölődés, körforgalmak, lassítók és megérkeztünk Nagyszalontára.

Nagyszalontán minden Arany Jánosról szól. Megtekintettük a csonka toronyban kialakított múzeumot és elköszöntünk az 5 nap alatt profi munkát végző idegenvezetőnkől és irány a határ.

Több mint 500 km buszozás után, végre mindenki láthatta a szeretteit!

5 nap, 1600 km, sok-sok nagyváros számtalan falvacskák, csomó érdekesség, végtelen – még számukra fel nem fogható – érték, magyarságunk féltett kincsei.

Mi pedagógusok is köszönjük, hogy ott lehettünk a gyerekekkel, jól viselkedtek, és egészet tekintve, jó fejek voltak.

Az idegenvezető azt mondta még utolsó gondolatként a gyerekeknek és ezzel búcsúznánk mi is, hogy:

A sok információ és a sok évszám közül csak egyet jegyezzenek meg, amikor először voltak Erdélyben, azaz 2025!!!!!!

A világ színes, ...Erdély tarka

2025. 04. 11. Erdélyország

